

ter til Højregruppen — regnet med til Flertallet. Der kan kun være Tale om, at han staa som parlamentarisk Minister, naar han regner med de to Venstregrupper, de to Grupper, af hvem han krævede Tilslutning, den Gang han overtog sin Post.

Jeg venter derfor, at der maaske allerede i Morgen sker en Forandring indenfor Regeringen. Jeg gør det ikke, fordi jeg personlig har Antipati mod den ærede Forsvarsminister, paa ingen Maade, der er faa af de Mænd, jeg i de adskillige Aar, jeg nu har haft Lejlighed til at sidde her i Tinget, har vundet mere Sympati for, for hans Dygtighed, hans Evner i politisk Henseende, men jeg gør det, fordi jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister for sin fremtidige politiske Positions Skyld og for sin Arbejdskrafts Skyld indenfor dansk Politik vilde gøre sig selv og den Politik, den demokratiske Politik, man vedblivende maa forvente, han slutter sig til, en stor Tjeneste ved ikke i Øjeblikket at indehave den Plads, han nu har, og hævde de Forslag, han nu hævder.

Hyller: Da Regeringen forelagde disse Forslag her i Tinget, hørte jeg adskillige sige, at det var godt, vi havde faaet dem, for nu ere vi komne bort fra dette, som man tidligere har kendt, at man vilde fedte denne Sag frem og dog lade Befolkningen komme til at bløde lige saa meget, som Forslagene nu lyde paa. Naar man imidlertid ved disse Lovforslags Forelæggelse har sagt, at saa højt ere vi gaaede, til 42 Mill. Kr., men videre kunne vi ikke gaa, maa jeg dog sige, at naar jeg erindrer de Lovforslag, der have været forelagte, saa længe Venstre har siddet i Regeringen, og hvorledes man har fraveget sine Principper, og hvad der har været sagt ved Forslagene Fremlæggelse, idet man er vegn for de Krav og Fordringer, der ere stillede fra Højres Side, saa har jeg Ret til i denne Sag at tvivle paa, at man, selv om Lovforslagene gennemføres, bliver staaende ved de 42 Mill. Kr. og ikke gaar videre.

Allerede i Forslagets Bemærkninger forekommer det mig, at man faar en Forudfølelse af, at det vil være umuligt maaske ikke for den nuværende, men saa for en kommende Regering at sige: Her stoppe vi. Sagen er, at den Plan, der oprindeligt var forelagt af de sagkyndige, gik ud paa, at Københavns Søbefæstning med Materiel og Skibsbygninger vilde koste 18,6 Millioner, og de sagkyndige sagde: Det er nødvendigt, at vi faa dette, for saa vidt

vi skulle værgen København mod et Bombardement. Men saa siger Ministeren: Vi kunne ikke ofre mere end 11 Mill. Kr., altsaa 7,6 Mill. mindre. Det gaa de sagkyndige med til, men med den Motivering, at det selvfølgelig bliver daarligere end det, man har gjort Regning med. Og det er ganske naturligt, at man ikke kan faa det samme for 11 Mill. som for 18. Naar det nu i Bemærkningerne siges, at Skibskanoner have en Rækkevidde af 2 Mil, og de Fæstningsværker, der skulle bygges for denne Sum, blive betydeligt svagere, og de Skibe, der skulle bygges, blive færre i Tal, og Skytset bliver svagere, saa vil jeg spørge, om man saa er sikker paa, at København ikke vil blive ødelagt ved et Bombardement fra en Fjende, der lægger sig udenfor. Det er forud givet, at det er man ikke. For saa vidt Forslaget bliver vedtaget og disse Fæstningsværker anlagte, vil selvfølgelig straks det Spørgsmaal rejse sig om Faren for Landet, særlig København, paa Grund af den knappe Sum, man har ydet. Man kan ikke garantere Byen for at kunne holde Fjenden saa langt borte, at man kan sikre Byen mod Ødelæggelse. Og da vil man ganske naturligt skride til nye Bevillinger. Det nytter derfor ikke, naar det siges, at naar dette Forslag vedtages, gaar man ikke videre. Enhver Lov kan omstødes af en efterfølgende Lov. Og vi have set, hvorledes det er gaaet med Københavns Befæstning, hvorledes man Gang paa Gang har søgt at faa Midler til den for at faa den fuldendt.

Naar man saa en Gang bliver færdig paa Sjælland, vil man selvfølgelig gøre den Opdagelse, at Forsvaret for vor Neutralitet ikke alene ligger i København, og saa vil man komme med nye Planer, som ville være absolut nødvendige, for saa vidt man skulde kunne holde en Fjende ude fra de Dele af Landet, der ligge landfast med Tyskland, f. Eks. Jylland, og det samme vil sikkert ogsaa gælde Fyn. Med den Udvikling, der vil ske, ville vi sikkert komme op paa 100 Millioner. Vi kunne jo heller ikke blive staaende ved de Fæstningsværker og det Krigsmateriel, der nu anskaffes, vi maa følge med i den Udvikling af Krigsmateriellet, der finder Sted i Udlandet, ellers kunne vi jo ikke være sikrede i Fremtiden. Vi kunne ikke vedblive staa med anden, tredie og fjerde Klasses Skyts, derfor slippe vi heller ikke med 3 Millioner Kr. aarlig, den aarlige Udgift vil ogsaa stadig være stigende, og maaske vi ville naa højere end de 5 Mill. Kr., som Højre har krævet.